

#Sessizİstila: Gerçek mi, Proje mi, Paranoya mı?

Bugün yani 3 Mayıs 2022 Salı tarihinde, internet tabanlı sosyal mecralarda mükemmel organize edilmiş bir kampanyayla uyandık. Tag denilen ana etiketleri #Sessizİstila'nın etrafında konumlanan youtube videoları, bunlardan türetilmiş kısa kliplerle twitter mesajları yayınlanırken hepsi de birbirini destekleyen #şirinevler, Arap, #florya, #MulteciİSTEMİYORUM, #afgan, #bağcılar, #Suriyeli, #mecidiyeköy, #karşıyaka, #3mayısTürkçülerGünü, Türklüğümü gibi destek taglarıyla birlikte Türkiye gündemini resmen işgal ettiler. Büyük ve derin hazırlık gerektiren bir oyunun ilk sahnesini perdeye aktardıklarını gördük!

Youtube'da yayınlanan Sessiz İstila isimli videonun, 3 Mayıs Türkçüler Günü ile eşleştirmesi yapılarak, milliyetçi damarların da katılımıyla etki alanının büyümesi hedeflenmiş. Videoyu izleyince oluşan fikir ve tespitlerimi sizlerle de paylaşmak için bu yazıyı derledim.

Tıpkı Feminizm ve hastalık seviyesine yükselen #BaşiboşKöpek seviciliği gibi, göçmenlere karşı kronik düşmanlığın da dış mihraklarda planlanarak, yerli ve gönüllü oyuncular tarafından sahnelenen yeni bir fitne projesi olduğu açıktır.

Türkiye bir yandan kendi sınırları içinde hapis kalırken, diğer yandan dengesiz, düzensiz ve kontrolsüz göç almaya devam ettiği sürece, bu "Sessiz İstila" filminde gösterilen felaketin gerçekleşme olasılığının yükseldiği de bir vakiadır! Hükümetin kontrolünden, sistematik ölçekleme ve dengeli yaygınlaştırma becerisinden sıyrıldığı anlaşılan, düzensiz göçmen ve sığınmacı

dalgalarının, bu kötü senaryonun sahiciliğini ve gerçekleşme paranoyasını beslediği de kabul etmemiz gereken bir durumdur.

Okyanus ötesinden veya Sibirya steplerinden gelerek, kadim İslam coğrafyamızda siyasi ve idari yapıları düzenleme cüretini gösteren, külfetini de üstlenen sömürgeci ülkelere karşı, bizlerin her zamankinden daha hızlı ve keskin bir tavırla bu topraklarda istikrarın tesisine çalışmamız, gerekirse kibirleşen patolojik gururlarımızı ve çıkar hesaplarımızı da bir tarafa bırakarak, geleceğimiz ve güvenliğimiz odaklı yapıcı görüşmelere kapı açmamız, artık zorunlu bir şart haline gelmiştir!

Ama bu süreç, sahaya sadece asker yağmakla veya kuru kuruya görüşmelerle yürütülecek gibi değildir. Pınarın başını sağlama almadıktan sonra, akan suyun etrafını istediğiniz kadar tahkim edin, önemli bir anlamı ve faydası olmaz! Akan suya en büyük zarar kaynağında verilir! Türkiye'nin, ilk önce kendi pınar başını temizlemesi ve güvene alması lazımdır. Bunun için suyumuzu zehirleyen, elimizi kolumuzu bağlayan, kimyamızı bozan, içildiğinde şifa yerine hastalığa neden olan bütün sözleşmelerden, batıl ve aslımıza zararlı kanunlardan, fitneci STK'lardan ve bunlara her türlü kaynak aktaran mecralardan kurtulmak, arınmak, kendi vatanımızda kâmil anlamda özgürlüğe kavuşmamız gerekir.

Daha eğitim sistemini bile ABD işgalinden kurtaramayan, bütün Vali ve Kaymakam adaylarını dil eğitimi adı altında zorunlu olarak İngiltere'ye aylarca gönderip beyinlerinin uyumlandırılmasını sağlayan bizler, hangi özgür irademizle İslam coğrafyasında birliğe ve beraberliğe çalışabiliriz? ABD ve İngiltere'nin hizmetkârlığına soyunduğu büyük İsrail projesine karşı, yerli ve yeterli yetiştiremediğimiz siyaset ve bürokrasi erbabıyla mı mücadele edeceğiz?

Türkiye, elleri ve kolları prangalarla bağlanmış, beyni uyuşturulmuş, kasları gereksiz efor yaptıran elektro şoklarla yorulup yıpratılmış bir dev gibidir. Ne zaman kendini toparlar gibi olsa askeri darbeler, FETÖ gibi yapılanmalar, PKK vb. terör örgütleri, Gezi eylemleri gibi yıkıcı planlı projeler ile tekrar diz çöktürülmesi, kendi derdine düşüp gerilemesi istenmiştir. İngiliz sömürge zihniyetinin kuruluşunu doğrudan etkilediği Türkiye için kendi yöneticilerine, “-Türkiye'ye ağaç gibi davranın, güçlenip serpildiğinde budayıp zayıflatın, kurumaya döndüğünde sulayıp canlandırın!” stratejik talimatı verdikleri bilinen politikalarıdır. “Sessiz İstila” adıyla sahnelenen bu son oyun, sadece yeni bir pranga, yeni bir iç çatışma, yeni bir kin ve nefret projesidir. Kürt-Türk, Alevi-Sünni, Dindar-Seküler vb. eski senaryolar, Kemal Sunal filmleri gibi aşırı tekrara girdiğinden, en sadık izleyicisi olan halk tarafında bile kabak tadı verdiği için, etkisiz kalıyor, masrafına ve zahmetine artık değmiyordu. Patlama yapacak, kitleleri etkileyecek yeni heyecanlar gerekiyordu. Türkiye ve İslam düşmanlarının şeytani aklı, bizimkilerden bir kısmının beceriksiz ve basiretsiz süreç yönetimi sayesinde, sıfır kilometre araç gibi gıcır gıcır bir fitnemiz daha var artık! Hazırlanan filmlerindeki profesyonellik ve eşzamanlı kamuoyu çalışmaları da bunu çok net gösteriyor!

Amacı aynı, yöntemi yeni ve farklı olan bu yeni kampanyayı da gördükten sonra, artık şuna karar vermemiz lazım: Başkalarının yazıp çizdiği senaryolarda daha ne kadar figüran, kahraman, mağdur, sömürülen veya uyutulan cahiller gibi atanmış rolleri oynayacağız? Senaryo değişince filmin sonu ve amacı da değişir mi sanıyoruz? Silkelenip kendimize gelmemiz için daha ne kadar canımızın yanması, kaynaklarımızın heba olması gerekiyor?

İçimizdeki hainler ve ahmaklar yüzünden helak edilmemek ortak duamız olsun ama; bizler de fiili çalışmamızla hain ve beceriksizler üreten bozuk sistemlerimizi ıslah edelim, uyduruktan değil essahtan yerli ve milli insanlarımız ile özümüze ve ceddimize yaraşır çalışmalar yapalım. Allah yardımcımız olsun, halkımıza ve yöneticilerimize birlik, beraberlik, dirayet, feraset ve afiyet versin. Amin!

İstanbul Sözleşmesinin Davası Bile Facia!

28 Nisan 2022 tarihinde, ülkemiz için önemli bir olaya şahitlik ettik. Danıştay 10. Dairesinde Hükümetin İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararına karşı açılan davanın ilk duruşması yapıldı.

Zaten imza edilerek girilmesi en başta büyük bir hata olan İstanbul Sözleşmesinin, ülkemizde meydana getirdiği sosyal ve kültürel yıkımın nihayet farkına varan Hükümetimiz, çıkarmış olduğu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile çekilme iradesini göstermişti. Girişi siyasi kararlar olan sözleşmeden çıkışın da siyasi bir karar olması doğaldı. Vatandaş da bunu istiyor ve dahası olarak, bu sözleşmenin dayattığı şekilde kanunlarımıza giren diğer maddelerin de temizlenmesini bekliyordu. Sadece sözleşmeden çekilmenin pratik bir anlamı olmamıştı.

Aile düşmanı yasa ve uygulamalarda zerre kadar düzelme olmadığı halde, şeddeli feminist ve değerlerimize düşman gruplar ile STK gibi yapılanmaların bu çekilme kararını kabullenemediğini ve Danıştay nezdinde dava açıldığını gördük. Acı olan şey, batıl da olsa davaları için birbirine kenetlenen feminist çevrelerden gelen 1.000 kadar gönüllü kadın avukatın duruşmaya katılmasına karşılık, Hükümetin haklı tavrını desteklemek için gönüllü veya görevli gibi gelmiş avukatların birkaç

kişiyi geçmemesiydi. Feminist avukatlar büyük bir baskı yaparak mahkemeyi sağlıklı çalışamaz duruma getirmeyi ve Savcı'yı da etkileyerek Hükümet aleyhine mütalaa vermesini sağladılar. İçeriden avukatları, sosyal medyadan taraftarları, adeta canlı yayın yaparak resim ve konuşma bilgilerini sürekli paylaştılar. Danıştay Savcısının, halkın değerlerini ve halkın oylarıyla yetkilendirilmiş olan siyasi iradesini yok sayan, hatalı bulan tavrına katılmak ve onaylamak mümkün değil elbette. Mahkeme Başkanlığının sağduyulu, değerlerimize ve kültürümüze muvafık bir karar alacağını umuyor ve bekliyoruz.

Danıştay'daki duruşmanın bitmesinin ardından, akşam saatlerinde twitter gündemine bakarken, "1000 kadın avukat Danıştay'da destan yazdı" başlıklı bir sohbet odasının açıldığını gördüm. Merak ederek katıldım. Kısa bir süre sonra sağ olsunlar bana da söz hakkı verdiler. Sanıyorum İstanbul Sözleşmesinin lehine konuşmamı bekliyorlardı. Daha en başında bu sözleşmeye karşı olduğumu açık ve dürüst şekilde söyleyince bir anda kendimi yayılım ateşi gibi sözlerin içinde buldum! Neden karşı olduğumu soruyor, ama açıklamama fırsat vermiyorlardı.

İstanbul sözleşmesi hakkında çok sayıda yazı yayınlamış ve araştırma yapmış birisi olarak, genel kanaatlerimi değil de çalışmalarımın teknik madde bilgileri ile konuşmak istedim. Onu da kabul etmediler. Israrla neden karşı olduğumu sorduklarında açıklamaya çalıştığım hususlar kısaca şunlardı:

- İstanbul Sözleşmesi aile birliğini, eşlerin aile içindeki görevlerini ve çocukları üzerindeki terbiye yetkisini tanımıyor! 0-18 yaş arası kız çocuklarını ve genç kızları kadın kabul ederek, ailenin doğal etki alanından çıkarıyor. Çocukları, cinsel yönelimleri dâhil her konuda bağımsız kararlar alabilen bireyler olarak gösteriyor.
- İstanbul Sözleşmesine göre her türlü birliktelik şekli "domestic" denilen mekân ortaklığı üzerinden tıpkı normal aile formatı gibi meşru ve eşdeğer kabul ediliyor. Yani LGBTQI+ yelpazesindeki bütün sapkınlık formları aile gibi olağan, korunmaya ve desteklenmeye değer görülüyor.
- Kadına karşı şiddet kavramını olağanüstü geniş tutarak erkeğin yapacağı her davranışı bir şiddet eylemi olarak tanımlamaya yol açıyor. Ekonomik, fiziksel, cinsel, psikolojik şiddet adıyla toplumsal cinsiyete dayalı bütün davranışları isterlerse bu kapsama alıyorlar.

Cinsel sapkınlıkları bireysel tercih ve yaşantının üzerine taşıyıp topluma dayatan, sapkınlığın reklamını yapan, dini ve kültürel değerlerimize saldıran ve geçmiş yıllarda yaşandığı gibi, Ramazan ayında Taksim'de "Recep'le Şaban'ın aşkına Ramazan ne karışır?" yazılı hayâsız, ahlaksız ve dinsiz pankartları açtıran fitnelere neden oluyor demeye çalıştım.

Sohbet odasında yükselen bağrışlar, ithamlar, hakarete varan ifadeler sayesinde, ne kadar özgürlükçü ve demokrat (!) oldukları da belli oldu. Yukarıda açıkladığım şeyleri konuşurken, kendi kafalarında ürettikleri hezeyanları da sanki ben söylemişim gibi dikte etmeye çalıştılar. Söylemediğim saçma sapan yorumlarını bana mal etmeye kalktılar.

Ben, ailenin çocuklarını terbiye hakkı ve yetkisi yok sayılıyor diyorum. Onlar ise, -Ne yani çocuğunu rahat rahat dövmeyeceksin diye mi terbiye hakkın engelleniyor? Diyorlar. O kadar sığ ve önyargılı düşünüyorlar ki terbiye denilince akıllarına sadece fiziksel şiddet geliyor! Çocuğu terbiyenin yolu sadece dayaktan geçer sanıyorlar.

Terbiye mevzusunu açıklıyorum. Bu sefer de -Senin kızın lezbiyen olmaya karar verirse ne yapacaksın? Diye garip ve hep cinsel sapkınlık odaklı konuşmaya çalışıyorlar. Bir başkası, şiddet tanımlamasının yanlışlığını söylediğim için, evlilikte eşler arası cinsel taleplerle ilgili garip sözlerde ve iddialarda bulunuyor. Uğultu halinde tahammülsüz aşağılamalar ve yargılamalar savruluyor. Üstelik PhD yapmış doktorası varmış, nasıl insanmış vs. saydırıyorlar. Bir ara densizce yükselen bir erkek sesinin -Sen doktor olamazsın! Senin unvanını geri alıyorum!" dediğini duydum. -Hadi oradan terbiyesiz, doktoramı sen mi verdin ki geri alacaksın? Dedim ama muhatabım kimdi, neciydi onu bile anlamadım. Sonunda bağışmalar içinde mikrofonumu kapattılar ve beni kendilerince susturdular. Bu vesileyle İstanbul Sözleşmesinin ve davasının, sandığımızdan çok daha önemli ve kritik bir konu olduğunu bir kez daha anladım.

İslam ve insanlık düşmanı şeytaniler cinsiyetsiz toplumun, aile ve namus kavramlarının yok edildiği sefih toplulukların yayılmasını istediği için boş durmuyorlar! Aile kurumunun temel taşları olan kadını aileden kopararak, erkeği öteleyip etkisiz ve değersiz konuma düşürerek, çocuğu da gereksiz ve zahmetli bir yük haline getirerek hedeflerine ulaşmak istiyorlar.

İstanbul Sözleşmesi ve ondan önce başımıza bela edilen CEDAW sözleşmesi gibi belgelerde, herkesin makul bulabileceği insani bazı gerekçeler bulunabilir. İyi gibi görülen bu gerekçeler, kötü niyetli zehirli maddelerin hazmını kolaylaştıran ve gözlerden kaçırarak kılıf şeklinde kullanılıyor. Müslümanlar feraset ve dirayetle bakmak, gösterilmeyeni fark etmek, ifsat ve fitne odaklarını tıkamak zorundadır. Bizlere düşen görev, dışarıdan yapılan yıkıcı dayatmalara fırsat vermeden, sorunlarımızı kendi kadim değerlerimiz ışığında tespit etmek ve tedaviye yönelmektir. Bir ilaç ne kadar iyi olursa olsun, her hastalığa şifa nedeni değildir. Yanlış ilaç, şifa değil hastalık ve zehirlenme kaynağı olabilir. İstanbul Sözleşmesinin kendisi kadar davası da bir fitne ve bela sebebi olmuştur. Bu davanın hayırlısıyla sonuçlanarak lanetlik sözleşmenin tarihin çöplüğüne gitmesini, geride bıraktığı 6284 yasası gibi zehirli atıkların da mevzuatımızdan en kısa sürede temizlenmesini bekliyor ve Hükümetimizden talep ediyoruz.

Krize Dönen Meselemiz: #BaşboşKöpekler

İnsanı, eşref-i mahlukat (yaratılmışların en şerefli) olarak yaratan ve kulluk sınavı için yeryüzüne gönderen Yüce Allah'tır. İnsan, yaşantısı ve inancıyla en üst mertebelere çıkabildiği gibi, yanlış ve kötü tercihlerde bulunarak esfel-i safile, yani en çukur ve aşağılık seviyelere de inebilir. İnsanın yeryüzündeki macerasında kendisine eşlik etmesi ve faydalanması için hayvanları, bitkileri ve diğer canlı cansız varlıkları yaratan ve hizmetine sunan da yine Şanı Yüce Allah'tır. Nitekim, Kur'an-ı Kerim'de çok yerde bahsi geçmekle birlikte, mesela Yasin suresinin 71.ve 72. ayetlerinde şöyle buyurmuştur: *"Görmüyorlar mı ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır. Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler."*

Önem ve öncelik sıralamasında üstünlük daima insandadır! Hayvan ve bitkiler de Allah'ın özel amaçlı yarattığı varlıklardır. Hayvan ve bitkilerden dinimize ve sağlığımıza uygun ölçülerde yararlanılır, devamının gelmesi için korur ve gözetler, bizlere açıkça bir zararları olmadıkları sürece yaşamalarını destekler ve saygı duyarız. Haksız ve yersiz davranışlar insanlara karşı yapıldığında olduğu kadar, hayvan ve bitkilere karşı yapıldığında da ayıplanır, günah kabul edilir ve hesabı sorulur. Kulların arasında adalet sağlanamazsa ahirette gereği yapılır.

Kısaca bu girişi yapıp, duruşumuzu tanımladıktan sonra asıl mevzumuz gelelim: Bugün Türkiye'nin sokaklarında ve ormanlık gibi açık alanlarda başıboş dolaşarak yaşayan 10 milyon üzerinde köpek olduğu söyleniyor. Sürekli bir çoğalma ve kontrolsüz yaşam formuna sahip oldukları için, tam sayılarını tespit etmek mümkün olmayabilir. Ama sağlık kayıtlarımıza giren kötü vaka sayıları üzerinden daha tutarlı yorumlar yapabiliriz.

Sağlık Bakanlığı verilerine göre, **2008** yılında **187.995** adet **Kuduz Şüpheli Temas** (saldırı, ısırma vb.) kayıtlanmış. **2019** yılına gelindiğinde bu vaka sayıları **%61** artarak, **308.787**'ye fırlamış! Pandemi nedeniyle insanların sokaklardan çekilmesinden sonra, azalan saldırı sayıları **2021** yılında tekrar tırmanışa geçerek **250.375**'e çıkmış. Bu saldırıların baş faili köpeklerdir! Yine Sağlık Bakanlığı eğitim sunumlarında, dünya genelinde kuduz şüpheli temasların **%91** oranında köpekler tarafından yapıldığı, Türkiye'de başıboş yaşayan kedilerin de çokluğu nedeniyle köpek kaynaklı

vakaların **2015** yılında **%61** oranında olduğu açıklanmıştır. **2015** yılında kuduz temaslı vaka sayısının **194.059** olduğu dikkate alınırsa bugün yaşanan vahametın sırf **KUDUZ** riski açısından ne derece yüksek olduğu görülecektir.

Köpek gibi et yiyen hayvanlardan insanlara bulaşabilen bir diğer tehlikeli hastalık ajanı da **Echinococcus Granulosus** adlı parazit ve yumurtalarıdır. **Kist hidatik** diye bilinir. İnsan vücuduna girdiğinde karaciğer, akciğer, dalak, beyin gibi iç organlarında kistler oluşturarak **ölüme** neden olabilir. Tedavisi de zor ve uzun süren bir hastalıktır.

Paraziti taşıyan köpek, kedi, çakal, tilki, kurt gibi hayvanların dışkısı ile parazitin yumurtaları etrafa saçılır. Kurumuş köpek dışkısı içindeki yumurtalar toz halinde uçuşur ve rüzgar ile dağılarak insan yiyecek ve içeceklerinin üzerine konabilir. Meyve ve sebze gibi yiyecekler, bu yumurtalarla kirlenir. Bu şekilde kirlenmiş yiyeceklerin yenilmesi, suların içilmesi, rüzgar ile uçuşan yumurtaların solunum yoluyla alınması ve paraziti taşıyan köpekler sevildikten sonra ellerin iyice yıkanmaması gibi nedenlerle hastalık insanlara bulaşır.

Köpeklerin; yaya yollarına, çocuk parklarına ve sahillerde kumlar üzerine dışkılarını bırakmaları, bulaşıcı hastalıklar açısından son derece riskli bir durum oluşturur. Bu yüzden, modern ülkelerde sahipli bile olsa köpeklerin çocuk parklarına ve plajlara girmeleri yasaktır! Diğer yerlerde yaptıkları dışkıları da sahiplerinin toplaması zorunludur.

Köpekler; kurtlardan devşirme, sürü tabiatlı ve avcı ruhlu hayvanlardır. Kendi aralarında alfa ve alan mücadelesi için kavgalar yapmaları, sürü halinde avlanma ve kaçan canlıları ve hatta araçları kovalama eğiliminde olmaları da doğal davranışlarıdır. Sahipli köpekler ise, alfa rolündeki sahiplerine itaat ettikleri, aşı ve tedavi yapıldıkları, beslenme eksikliği yüzünden saldırganlaşmadıkları için, durumları kontrol altında tutulabilmektedir. Köpek sahiplerinin sağlıksız ruh halleri ve kasıtlı niyetleriyle, diğer insanlara karşı adeta bir silah gibi kullanabildikleri köpekler hakkında ise mevzuatımızda cezalandırıcı maddeler mevcuttur.

Başiboş köpeklerin, sokaklarda ve açık arazilerde serbestçe dolaşmaları, 3 temel soruna yol açmaktadır:

1. Neden oldukları ve bulaştırdıkları hastalıklar, korku ve endişe vermeleri yüzünden oluşan psikolojik travmalar açısından, bir **Halk Sağlığı** meselesidir.
2. Aşırı ve kontrolsüz üremeleri sonucu, sokakları ve açık alanları terörize etmeleri, başta çocuklar olmak üzere bütün insanlar için hayati tehlike kaynağı olmaları, seyahat hürriyetini engellemeleri yüzünden, bir **Milli Güvenlik** sorunudur.
3. Kendilerini sınırlayan ve azaltan doğal düşmanları olmadığı için; kedi, kirpi, kuş, kümes hayvanları, sincap, tilki, ceylan gibi diğer bütün canlı türlerini tehdit eden, **Tabiat Varlığı** sorunudur. Zaten, büyük bir rant merkezine dönüşen **köpek mamaları** da koyun, dana, tavuk, balık gibi diğer hayvanların etlerinden üretilmektedir.

Gelişmiş ülkelerdeki uygulamalara baktığımızda, köpeklerin sokaklarda başiboş dolaşmalarına ve diledikleri her yere serbestçe girmelerine asla müsaade edilmediğini görüyoruz. Açıktan köpek satışlarının yasaklandığını, barınak ve koruma alanlarından aşılı, kontrollü hayvanların

sahiplendirme yolu ile verildiğini biliyoruz. Bir şekilde sokağa düşen veya terk edilen köpeklerin, toplanarak barınaklarda kısırlaştırma, aşılama vb. hazırlık sonrası sahiplendirilmek üzere görüşe çıkarıldığını ve imkan ölçüsünde tutulduğunu, sağlığı iyi durumda olmayan, saldırgan veya kimsenin uzun zamandır istemediği köpeklerin de olabilecek en acısız yöntemlerle uyutulduğunu anlıyoruz.

Türkiye açısından durum çığırından çıkmıştır! Hemen her gün bir çocuğumuzun veya yetişkin insanımızın köpek saldırısı sonucu yaralandığını, öldüğünü veya kaçmak isterken araç altında kaldığını üzülerken duyuyoruz. Üstelik bunlar sadece görüntü alınabilen ve medyaya yansıyan saldırılardır. Bulaşıcı hastalık risklerini de birlikte düşününce, acilen eyleme geçilerek sokaklarımızın, çocuk parklarımızın ve ormanlarımızın başıboş köpek sürülerinden temizlenmesi gerektiği apaçıktır. Sokaklarımız önce bu korku ve terör kaynağından kurtarılmalıdır.

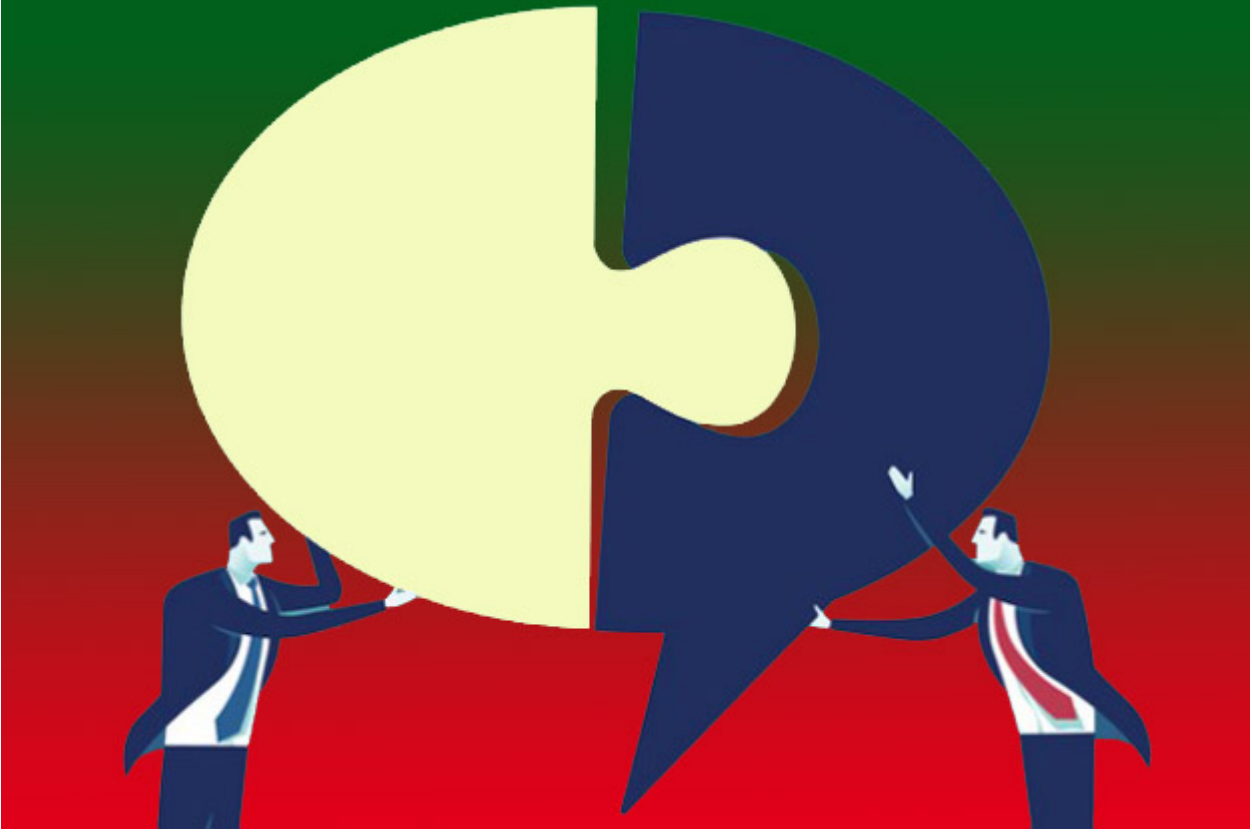
Toplanan köpeklerin geçici ve kalıcı barınma alanları belediyeler tarafından hızla yapılmalı, gerekli aşılama ve sağlık kontrollerinden geçirilerek, sahiplendirilmeye hazır hale getirilmelidir. İnsanlarımızın sevgi ve merhamet duygularını sömüren mama çetelerinin sabotajlarına fırsat verilmeyerek, bütün gönüllü desteklerin belediyelerce sağlanan barınaklara verilmesi şart koşulmalıdır. Açık alanlarda başıboş köpek beslemeleri cezalandırılmalıdır. Sağlığı çok bozulmuş, insanlarla geçimi zor ve aşırı saldırgan gibi sıkıntılı hayvanların da diğerlerine zarar verilmenden kısa sürede uyutulmalarına dikkat edilmelidir. Köpeklerin, barınaklarda ne kadar tutulabileceğine dair uygulama yönetmelikleri de köpek sayıları, fiziksel şartlar ve bütçe imkanları ölçüsünde mümkün olduğu kadar geniş tutulmalıdır.

Başıboş köpek sorunu, artık bir kangrene dönüşmüş ağır ve kronik bir Halk Sağlığı meselesidir! Köpeklere parçalatacak bir tane bile yavrumuz veya insanımız yoktur! Köpek istismarcılarının dile getirdiği, köpek düşmanı sadist ve tecavüzcü sapık insanlara karşı köpekleri korumanın yolu da yine bu sokakları boşaltmaktan geçer. Köpekleri adeta birer işkence kurbanı gibi ortalıkta sahipsiz bırakmak da zulümdür.

TBMM tarafından 2021 Temmuz ayında revize edilen 5199 sayılı kanunun, tekrar yukarıdaki işlemlere uygun şekilde derhal düzeltilmesi, Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından da uygulama yönetmeliğinin çıkarılması gereklidir.

Sayın Cumhurbaşkanımızın bu konudaki talimatlarını daha sert ve kesin şekilde tekrar etmelerini, belediyelerimizin, Tarım ve Orman ile Çevre ve Şehircilik Bakanlıklarının da gereğini aksatmadan yapmalarını beklemek, bütün vatandaşlarımızın en doğal hakkıdır. İnsanlarımızın sağlığını, can, mal ve seyahat güvenliğini bir avuç yıkıcı STK ve mama çetelerine lütfen kurban etmeyiniz!...

İletişebildiğimiz Kadar Etkiliyiz!

İnsan hayatında iletişimin etkisi ve önemi çok yüksektir. İletişim süreci tam bir fonksiyonel sistemler organizasyonudur. İletişimin kalitesi ve sürekliliği, öğrenme ve deneyimle geliştirilebilir hayati beceriler arasındadır.

İletişim anne karnında başlar. Bebeğin daha doğmadan önce annesi ve çevresiyle belirli seviyelerde iletişim kurduğunu biliyoruz. Annenin duygusal ve fizyolojik durumları bebeğini doğrudan etkiler. Bebeğin de ihtiyaç ve istekleri anneyi yönlendirir. Doğumla birlikte bebeğin dünyadaki ilk ve en önemli iletişimi anneye başlar. Sonra bu halkaya baba ve diğer aile fertleri eklenir. İletişim becerilerinin gelişmesinde ve etkili kullanılmasında aile yaşantısının ömür boyu sürebilen kalıcı etkileri vardır. O yüzden, sağlıklı bir aile ortamı etkili iletişim becerilerinin gelişmesi için de gereklidir.

İletişim becerisi, diğer bütün ihtiyaçların giderilmesi için kullanılan temel araçların başlarında gelir. Hayatımızın aile, okul, iş, sosyal ortam gibi hemen her alanında diğer insanlarla iletişim içinde kalarak yaşarız. Hayvanlarla olduğu gibi, bitkilerin de iletişimsel uyarılara tepki verdiklerini kanıtlayan bilimsel deneyler ve gözlemler var. Hatta suyun bile iyi-kötü konuşmalardan etkilendiğini ölçmüşler!

İletişim fonksiyonu kısaca “Kaynak - Mesaj ve mesaj yolu - Alıcı” çevrimi içinde anlatılır. İletişimi başlatan kaynakta derlenen mesajın gövdesi sözlü veya yazılı olsa da eşlik eden beden dili, ses tonlaması, süreklilik vb. yan nitelikleri sayesinde etki seviyesi ve kalıcılığı değişir. Çünkü, alıcıya giden mesaj salt söz veya yazı gibi yalın algılanmaz, diğer unsurlar da dikkate alınır. Bazen sözlü olmayan beden dili gibi yancı mesajların etkisi gövde mesajından çok daha fazla olabilir. Alıcıda çözümleme yapılırken, mesaja yüklenen anlamı sürecin tamamı, yani kaynağın her şeyi etkiler.

İletişimde beden dilinin çok önemli olduğu doğrudur. Özellikle satış ve siyaset gibi konularda, belli

hedeflere kavuşmak için başlatılan planlı iletişim süreçlerinde, profesyonel hazırlıklar gerekli ve faydalıdır. Ancak, bu rötuşların abartılması da ters etki yapan, güven olgusunu yok eden başarısız sonuçlar getirir. Mesela, teknik bir konuyu izah eden birisinin, konuşurken iki elinin parmak uçlarını birebir buluşturduğu şekil, alanında uzmanlık, otoriterlik ve yüksek özgüveni gösterir. Ancak, bunu duyan herkesin sürekli gözümüze sokarcasına ve adeta parmaklarını birbirine tutkalla yapıştırılmış gibi abartması da tam tersine hilebaz ve samimiyetsiz kişilik imajı verir. O yüzden, bütün iletişim kanallarını ilaç gibi hassas dozlama yaparak kullanmak gerekir.

En etkili iletişimin yolu, doğru davranışlarla desteklenen samimi ve sahici yaklaşımlar sergilemekten geçer. Sözler ve fiiller birbiriyle çelişiyorsa iletişimden beklenen sonuçlar alınamaz. Bunu örnekleyerek biraz daha açalım:

Her insanın bir bilgi ve beceri dağarcığı, yani entellektüel deposu vardır. Bu bilgi ve becerilere sahip olması temel şart olmakla beraber, gösterilmesi ve uygulanması kadar istenen farkındalığı sağlayabilir. İnsanın davranışları bir nevi showroom yani satış mağazası gibidir. Bünyesinde sakladığı değerleri gösterebildiği kadar ilgi ve merak uyandırabilir. Henüz davranışa dönüşmeyen sözlü ifadeler veya iddialar ise bir nevi reklam demektir. Elbette reklamların da pozitif katkısı ve cazibe uyarıcılığı vardır. Ancak, reklam etkisi saman alevi gibidir. Başta güçlü ve hızlı yansa da desteklenmediğinde kısa zamanda zayıflar ve sönmeye döner. Yani davranışla desteklenmeyen veya ispatlanmayan bilgi ve beceri sözlerinin kıymeti kalmadığı gibi, güven kaybettiren kötü etkileri de vardır. İnsanlar ilk iletişimlerinde genellikle muhataplarına belirli bir güven kredisi verirler. İletişim sürecinin kalitesi ve tutarlılığı oranında bu kredi artar veya azalır. Güven duygusu tekrarlanan deneyimler sonucu ya perçinlenir veya tamamen kaybolur. Evlilik, siyaset, sağlık, eğitim, ticaret, yatırım gibi hayatın her alanında, iletişimde beklenen kalitenin vazgeçilmez unsuru güvendir.

İletişimin kalitesi kaynağından, mesajından ve mesaj yolundan geçse de başarısını belirleyen temel unsur alıcısındaki algı ve etkisidir. Alıcıdaki algılama sürecinde, devreye mesajın içerik yapısı ve mesaj yolunun seçimi gibi teknik unsurlar girer. Okuma yazması olmayan birisine çok önemli bir konuda yazılı açıklama verilmesi mesaj yolu hatasını gösterir. Sağlığı hakkında çok kritik bir karar veya onay vermesi beklenen bir hastaya, hekiminin yoğun tıbbi terminoloji kullanarak yaptığı açıklamanın da pek faydalı olacağı söylenemez. Yapılan incelemelerde, sağlıkta şiddet olaylarının en çok iletişim hatası ve bilgilendirme eksikleri yüzünden çıktığı anlaşılmıştır. İletişim kanalını ve içeriğini alıcının ihtiyaç ve kapasitesine göre uyarlamak gerekir. Bu uyarlamadaki başarısı, kaynak kişinin iletişim yeteneğini de gösterir.

Kurumsal iletişimde de aynı esaslar geçerlidir. Pek çok örnekten birkaçını kısaca hatırlatalım: Hem her ailede en az 3 çocuğun olmasını söyleyip hem de evliliği tuzağa dönüştüren ve zorlaştıran mevzuatın çıkarılması, değerlerimize düşman olduğu nihayet anlaşıldığı için iptal edilen İstanbul Sözleşmesinin artığı olan Toplumsal Cinsiyet Eşitliği gibi zararlı kavramların mevzuatımızda ve kurumsal eğitimlerimizde varlığının ısrarla sürdürülmesi, vatandaşlara sabır ve şükürle tasarruflu hayat tavsiye edilirken kamu kaynaklarının lüks ve israf dolu işlerde heba edilmesi, 23 yıldır emeklilik hakları yasayla gasp edilen EYT mağdurlarına primlerini fazlasıyla ödedikleri emeklilik maaşları çok görülürken, belirli bürokrat ve siyaset erbabının 3-5 maaşlı görevlerle ihya edilmesi, her zaman ve pandemi döneminde hassaten cansiperane çalışan sağlık personeline alkış ve kupkuru kalan methiyeler yapılırken, verilen sözlerin bir türlü tutulmayarak sürekli oyalanması gibi eylem ve söylem birliği olmayan hallerin tamamı, kurumsal iletişim facialarına dönmüştür. Devlet-Vatandaş arasındaki iletişim kalitesini ve başarısını düşürmüştür.

Sağlıklı, hakkaniyetli ve başarılı iletişime her zaman hepimizin ihtiyacı var. Bu konuda en büyük sorumluluk, göreve talip olarak milletin vekâletini alan siyasetçi ve yöneticilerdedir. Bireysel iletişim becerilerimiz bizleri kişisel başarıya ve hedeflerimize taşır. Kurumsal iletişim becerilerimiz ise toplumsal huzura ve refaha kavuşturur. Bu güzelliklere layığımız ve ihtiyaç duyacağımız her türlü

teçhizata da sahibiz. Yeter ki bakacağımız ve alacağımız yerleri bilelim!

Konuşulmayan Felaketimiz: #SütkardeşEvliliği

İnsanlığın en eski ve kutsal kurumu olan Aile yaşantısı, kadın ve erkeğin nikâh akdi ile başlar. Evlenmek isteyen kadın ve erkeklerin uygunluğunu belirleyen dini, kültürel ve hukuki sınırlamalar vardır. Aile içi evlilikler genel anlamda yasaktır. Akrabalar arasında evliliği yasaklananlar ve meşru görülen yakınlık dereceleri belirlenmiştir.

İslam'a göre evlenmesi yasaklanan kadın ve erkeklerin yakınlık tanımları Kur'an-ı Kerim'de verilmiştir:

*"Geçmişte olanlar (İslam öncesi) bir yana, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin; çünkü bu bir hayasızlıktır, iğrenç bir şeydir ve kötü bir yoldur. Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, kardeş kızları, kızkardeş kızları, **sizi emziren analarınız, süt bacılarınız**, eşlerinizin anaları, kendileriyle birleştiginiz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla (nikâhlanıp da) henüz birleşmemişseniz kızlarını almanızda size bir mahzur yoktur. Kendi sulbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birden almak da size haram kılındı; ancak geçen geçmiştir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir."* (Nisa-22/23)

Görüldüğü üzere ayet-i kerimede sütkardeşliği de tıpkı normal kardeşlik gibi değerlendirilmiş ve bunlar arasında evlilik yasaklanmıştır. Bu yasağı açıklayan hadis-i şeriflerden birisi kayıtlara şöyle geçmiştir: Hz. Âişe (ra) diyor ki, “Resûlullah (sav) bana şöyle buyurdu: “Doğum (kardeşlik) nedeniyle haram olan (evlilik) **süt emme** nedeniyle de haramdır.” (M3569 Müslim, Radâ, 2/Diyanet)

Sütannelik ve sütkardeşlik nedir?

Bir kadın kendisinin doğurmadığı bir bebeği, 0-2 yaş aralığında iken, bir kez dahi emzirmesi halinde o bebeğin **sütannesi** olur. O kadının kendi öz çocukları veya başkasından olduğu halde emzirdiği diğer çocuklar da kendi aralarında **sütkardeşi** olurlar. Emzirilen çocuğun sütannesi olunabilmesi için, 2 yaşını geçmemiş olması gereklidir. Emzirme süresinin neden 2 yıl olduğunun dayanağı, Bakara Suresinin 233. ayetidir:

*“Emzirmeyi tamamlamak isteyen (baba) için, anneler çocuklarını **iki tam yıl** emzirirler. Onların örfe uygun olarak beslenmesi ve giyimi baba tarafına aittir. Bir insan ancak gücü yettiğinden sorumlu tutulur. Hiçbir anne, çocuğu sebebiyle, hiçbir baba da çocuğu yüzünden zarara uğratılmamalıdır. Onun benzeri (nafaka temini) vâris üzerine de gerekir. Eğer ana ve baba birbiriyle görüşerek ve karşılıklı anlaşarak çocuğu memeden kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı (sütanne tutup) emzirtmek istediğiniz takdirde, **sütanneye** vermekte olduğunuzu iyilikle teslim etmeniz şartıyla, üzerinize günah yoktur. Allah’tan korkun. Bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı görür.”*

Mevzuatımızda sütkardeşliği var mı?

Evlilik ve aile hukukunda geçerli olan 4721 sayılı Türk Medeni Kanununda, sütanneliği ile ilgili bir tanımlama veya evlilik açısından kısıtlama **yoktur!** Yani İslam dinine göre kesinlikle haram olan süt kardeşler arası veya süt anneyle evlilik serbesttir! Sütkardeşliği dışında kalan aile içi evlilikler ise yasaklar arasındadır.

TMK Madde 129- “Aşağıdaki kimseler arasında evlenme yasaktır:

1. Üstsoy ile altsoy arasında; kardeşler arasında; amca, dayı, hala ve teyze ile yeğenleri arasında,
2. Kayın hısımlığı meydana getirmiş olan evlilik sona ermiş olsa bile, eşlerden biri ile diğerinin üstsoyu veya altsoyu arasında,
3. Evlât edinen ile evlâtlığın veya bunlardan biri ile diğerinin altsoyu ve eşi arasında.”

İslam dini organik ilişkiler üzerinden hüküm bina etmektedir. Evlenme yasakları; öz kardeşlik ve akrabalıklar, süt emzirmeyle başlayan yakınlıklar ve evlilikle oluşan hısımlık ilişkileriyle belirlenir. Kanunda ise, “evlatlık” alınan çocuklar, eşleri ve altsoyları da evliliği yasaklananlar arasında sayılmıştır. İslam hukukunda evlatlıkların mahremiyet ayrıcalıkları yoktur.

Sütkardeşliğin şakası ve ihmali olmaz!

Müslümanlar açısından sütkardeşliği mahremiyet sınırlarını kaldıran, evlilik yasaklarını getiren önemli bir karar ve sorumluluktur!

Anne karnındayken, bebekle göbek bağı üzerinden kurulan kan ve gıda alışverişi doğumdan sonra süt emzirme ile 2 yıl daha devam eder. Anne sütü bebekleri sadece beslemez, onların doğrudan DNA yapısını ve savunma sistemini etkileyen ve geliştiren özel proteinlerin, ilaç gibi maddelerin ve hormonal bileşenlerin transferini de sağlar.

Bebeklerin vücudu, anne sütüyle gelen maddelerin bozulmadan sindirilmesi için özel tasarımlarını 2 yıla kadar korurlar. Bu nedenle bebeklerin, 2 yaşına kadar mümkün olduğu kadar kendi anne sütü dışında başkasının sütüyle veya hayvan sütüyle beslenmemesi gerekir. 6 aylıktan itibaren

başlanabilen takviye gıdaları kast etmiyorum. İnek sütü, kendi buzağısı için özel tasarlanmış bir besin maddesidir. Küçük bebeklere anne sütü yerine inek sütü verilmesinin, zorunluluklar dışında elbette önemli sakıncaları ve etkileri vardır.

2 yaşından küçük çocukların, gereksiz yere ve rastgele başkalarınca emzirilmesi doğru değildir. Zorunluluk veya özel istek halinde, emziren ve emzirten tarafların bu işi ciddiye alması, sütkardeşlik bağlarını aile çevresinde ilan ederek, gelecekte istenmeyen olaylara karşı tedbirli olmaları şarttır.

İnsan, yediği gibidir! Ahlakından, akıl ve ruh sağlığından emin olmadığımız kimselere çocuklarımızı gereksiz yere emzirtmek büyük bir riske girmektir. Anne sütü, bebeğin hücrelerine işleyerek yapıtaşına dönüşen ilaç gibi etkili bir maddedir. Bu işin ayrıca biyoenerji gibi ruhsal etkileri de vardır. O yüzden imanından, temizliğinden, ahlakından emin olmadığımız kadınların bebeklerimizi emzirmesine engel olmalıyız.

Sütkardeşliği evlilik açısından öz kardeşlik gibi olduğu için, çocukların geleceklerine kaldırılamaz bir ipotek koyan ağır bir karardır! Aynı bölgede yaşayarak büyüyen sütkardeşlerinin gelecekte birbirlerini sevmeye ve evlenme arzusunda olma ihtimalleri de yüksektir. Çocukların kendi iradeleri dışında, gereksiz yere sütkardeşi yapılmaları, evlilik ihtimallerini yok ettiği için haksız ve büyükler açısından bencilce bir yaklaşımdır. Sonuçları iyi düşünülerek uygulanması gereken bir iştir. Çünkü geriye dönüşü yoktur!

Sütkardeşler arası evlilik felaketinden korunmak için neler yapılmalı?

İlk iş olarak TMK 129. maddesine sütkardeşlik/sütannelik halinde evliliği yasaklama fıkrası derhal eklenmelidir! Bu konudaki sorumluluk ve görev, hem Cumhurbaşkanlığı Hükümetinde hem de TBMM’de üye olarak Yasama yetkisini kullanan bütün vekillerin üzerindedir. Yetkili ve sorumluları, bu ENSEST FELAKETLERİNİN bir daha yaşanmaması için gereğini yapmaya davet ediyorum. Şahit ol Ya Rabb!

İkinci öncelik olarak, ailelerin eğitiminden başlanmalı! Yasaklama mevzusu dini kökenli olduğu için Diyanet İşleri Başkanlığının rutin eğitim konuları içine alınmalı ve İmamlar tarafından düzenli aralıklarla işlenerek halkın bilinci yükseltilmelidir.

Hastanelerde tedavi gören bebeklere verilen anne sütleri, çok dikkatli takip edilmeli ve tıpkı bir ilaç gibi bebeğin e-nabız kaydına ayrıntılı işlenmelidir. Bebeğe verilen sütün kimden alındığı, öz annesi olup olmadığı, ne zaman verildiği gibi kayıtlar eksiksiz tutulmalıdır.

Kısaca HIMSS diye tanımlanan, uluslararası sağlık bilgi sistemi sağlayıcıları organizasyonu tarafından belirlenen, EMRAM (Elektronik Tıbbi Kayıt Benimseme Modeli) standartlarına göre, hastanelerin dijital dönüşüm aşamaları 0-7 arasında derecelenen seviyelerde sertifikalandırılmaktadır. HIMSS seviye 6’nın şartlarından birisi de sağılarak temin edilen anne sütünün ilaçlar gibi 5D (doğru hasta, doğru ilaç, doğru doz, doğru yol ve doğru zaman) standardında tedavi gören bebeklere verilmesidir. Bu hassasiyetin sadece HIMSS çalışmalarında değil, Sağlık Bakanlığının özel genelgesiyle bütün yataklı tedavi kurumlarında gösterilmesi gereklidir. Tedavi sırasında verilen anne sütlerinin kimden temin edildiği bilgisi atlanmadan sisteme tam girilmelidir.

Bebeklerin beslenmesi insan olan her yerde sürdüğü için, sütkardeşlik ilişkisinin beyanı halinde resmi kayıtlara işlenmesinde kolaylık sağlanmalıdır. Bir kişiye süt verdiğini iddia eden kadınların talebi e-devletten kolayca girilmeli, sütü aldığı iddia edilen kişinin kendisi veya ebeveyni tarafından onaylanmasına sunulmalıdır. İki tarafında kabulünden sonra sütkardeşliği dökümü sistemde korunarak ilerideki evlilik müracaatlarında yasaklananlar arasında gösterilmelidir. Sütannelik ve kardeşlik kaydı emziren tarafından beyanla işlenebildiği gibi, geçmişte sütannesinin olduğunu

öğrenen kişiler yani süt çocuklar tarafından da beyan ile karşı tarafın onayına gidebilmelidir.

Velhasıl,

Sütkardeşler arası veya süt evlatlar ile evlilik durumu büyük bir manevi felaket ve ensest denilen rezaletle eşdeğer bir kötülüktür. İnsanlar ya bilmeden veya umursamadan bu kötü duruma düşebilirler. Bilmeyenlerin vebali ailesinin ve devletin üzerinedir. Bilerek ve dini umursamayarak cahil cesaretiyle bu halı işleyebilecekler de çıkabilir. Bunlara karşı aileden başlayan manevi değerler eğitimi, okullarımızda hayati bilgiler gibi işlenen milli müfredat ve din görevlilerinin düzenli uyarılarıyla sayıları azaltılabilir. Manevi yangınlar sadece bir yerde kalmaz, bütün ahaliyi sarar ve etkiler. Allah'ın gazabını üzerimize çekeceğinden şüphe duymadığımız bu felaketten korunmalı ve ciddiyetle tedbir almalıyız.

Süresiz Nafaka Sorununa Çözümler Hakkında

Türkiye’de 1988 yılından beri devam eden Süresiz Nafaka uygulamasının, büyük bir sosyal ve ekonomik soruna dönüştüğünü, marjinal feminist gruplar dışında kabul etmeyen kesim yok gibidir. Siyasi iktidar, bu sorunu görmek ve bazen çözüm sözü vererek umut aşılama birlikt, inanılmaz bir şekilde feminist hegemonyaya teslim olmuş durumdadır.

Bizzat Sayın Cumhurbaşkanının olumlu sözlerine rağmen, Aile Bakanlarının topu yargıya atarak, Adalet Bakanlarının da böyle bir çalışmamız yok diyerek, kısır döngüye çevirmesi hayret verici, umut kırıcıdır. Halkın acil sorunlarına bigâne kalan kibirli ve küstüren bir yaklaşımdır.

İktidarın süresiz nafaka konusunda güvensiz ve ikircikli tavırları, feminist STK liderinin “*Kadın hareketi olarak devlet mekanizmalarından daha güçlüyüz!*” ve “*Nafaka kanunu çıksa da uygulatmayız!*” şeklindeki meydan okumalarının acı ama gerçek olduğu fikrini vermektedir!

Türk Medeni Kanunu (TMK) 175. maddesinde “Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında **süresiz** olarak nafaka isteyebilir.” hükmü açıkça varken, üstelik Avukat kökenli olan Aile Bakanımızın ısrarla Yargıtay içtihadını sorunlu göstermesi iyi niyetle açıklanamayan bir inat ve kasıtlı engelleme haline gelmiştir. Sorun yasayı uygulayan yargıda değil, yasayı düzeltmeyen Yasama organı TBMM’de ve gündeme gelmesine izin vermeyen Yürütme organı Cumhurbaşkanlığı Hükümetindedir.

Yargının dile getirilmeyen asıl sorunlarından birisi, TMK 364. maddesinde yer alan “Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.” hükmünü bir nevi yok sayarak, bütün boşanan kadınların maddi yükünü sadece eski kocalarına, adeta süresiz bir ceza gibi yüklemeyi tercih etmeleridir. Aile nafakası hükmünün, kadınlar açısından fiilen yargı eliyle yürürlükten kaldırılması söz konusudur.

Öte yandan, süresiz nafaka mağdurlarının çözüm bulunması telaşıyla, boşanan kadınların çalışmasını talep etmeleri de anlaşılabilir bir durum olmakla beraber, büyük sakıncaları olan bir iştir. Her boşanan kadının kendi ayakları üzerinde durması kastıyla iş hayatına atılması, sosyolojik ve ekonomik felaketlere yol açar.

Boşanan kadının 300 gün (10 ay) geçmeden evlenmesi TMK 132. maddesine göre yasaktır. Doğum yaptığında süre kendiliğinden biter. Ayrıca eski eşiyle tekrar evlenmek istemesi veya gebe olmadığının ispatı halinde mahkeme izniyle evlenebilir. İslam dininde, boşanan kadınların gebe olmadıklarının kesinleştiği 3 hayız (adet) dönemi olan iddet süresince yeniden evlenmeleri haramdır. Kocasıyla 3 talak hakkı da kullanılarak boşanmış olması halinde tekrar hemen evlenmeleri de haramdır. TMK’da boşanan kadına konulan 300 gün süre yasağı uzun ve haksızdır! Yeniden evlenmeyi güçleştiren bu yasak makul olan 90-100 gün seviyelerine çekilmelidir.

Çeşitli nedenlerle boşanan kadınlar, zaten önceden çalışıyorlarsa yine çalışmaya devam edeceklerdir. Daha önce hiç çalışmayan bir kadının, sırf boşandığı için geçim korkusuyla çalışmaya zorlanması da bir zulümdür. Önemli ve toplumsal açıdan gerekli bir mesleği olmayan kadınların, boşanmaları halinde yaş ve sağlıkları elveriyorsa yeniden evlenmeye teşvik edilmeleri lazımdır.

Boşanan kadınların, yeniden evlenmek yerine çalışmaya itilmesinin sakıncaları pek çoktur. Öncelikle bu kadınların yanlarında çocukları da bulunuyorsa, büyük bir yük altına girmeleri, anneliklerini sağlıklı yapamaz hale gelmeleri söz konusudur. Çalışma saatlerinde çocuklarının bakımı ve eğitimi gibi yeni sorunlarla boğuşacaklardır.

Aktif cinsel hayatına ilk defa evlilikle başlayan kadınların, boşanma sonrası bu doğal ihtiyaçlarını helalinden ve güzellikle karşılayabilecekleri ortamlar ancak yeni evlilikleridir. Kadınlar cinsel dürtülerini ne kadar bastırmaya çalışsalar da psikolojik ve biyolojik açıdan bu yoksunluğu hissetmeleri kaçınılmazdır. Evli kadınların, kocalarından fiilen ayrı kalmak zorunda oldukları sürelerin dahi bir sınırı olmalıdır. İslam tarihine baktığımızda, Hz. Ömer’in evli erkeklerin 4 günde bir hanımlarına karşı kocalık vazifesini yapmaları ve sefere çıkan askerlerin de gidiş-dönüş dahil 4 aydan uzun süre ailelerinden uzak bırakılmamalarını emreden talimatları olmuştur. (Süyûtî, *Târîhu’l-hulefâ*, s. 129 / Diyanet Ansiklopedisi)

Boşanan kadınların yeniden evlenmek yerine çalışmaya teşvik edilmesi, ailede çocukların zarar görmesine, neslin bozulmasına, zina ve fuhşun artmasına neden olmaktadır. Ayrıca, sırf nafakanın kesilmemesi için gayri meşru nikâhsız birlikteliklerin de günümüzde çoğaldığı bilinmektedir.

TÜİK verilerine göre, şu anda Türkiye’de ana veya babası ayrı yaşayan çocuk sayısı yaklaşık 2 milyona dayanmıştır! Her 10 aileden birisinde ana veya baba tarafı eksik ev halkı bulunmaktadır. Boşanmış aile çocukları, en sık ve rahat istismar edilen, her türlü suça karışabilen veya mağduru

olabilen kesimdir.

Çocuk velayetinin, gelişim ve duygusal nedenlerle genellikle annelere verilmesi de ayrı bir sorundur. Çocuk velayetini tek başına üstlenen kadınların hem çalışması hem de yeniden evlenmesi zorlaşmaktadır. Çocukların adeta bir kanadı kırılarak, boşanan anne veya babasından mahrum bırakılması da telafisi imkânsız travmalara neden olmaktadır. Çocukların, hem anne hem de baba tarafıyla nitelikli beraberlik yaşama hakları vardır. Bu hakları içine teyze, amca, dayı, dede gibi diğer yakınlarıyla birlikte olmaları da dahildir.

Önceliğimiz, aileleri daha yıkılmadan kurtarmak ve desteklemek olmalıdır. Boşanma davalarının nedenlerine bakıldığında son 20 yılda %94-98 oranlarında gezinen asıl sebebin **geçimsizlik** olduğu görülecektir. Aile dostu kanun ve kurumsal hizmetler ile bu oranları aşağılara çekmek mümkündür. Bunun için önce yasalarımızı ve kurumlarımızı feminizmin lanetli pençelerinden kurtarmamız gerekir.

Her şeye rağmen, en seilmeyen meşru hak olarak boşanma gerçekleştiğinde ise, çiftlerin ilişkisini çocuk gibi zorunlu nedenler dışında en kısa sürede kesmek gerekir. Nafakalar, makul tutarlarda toplu ödeme veya en fazla 1-2 yıl gibi kabul edilebilir sürelerde alınmalıdır. Boşanma sonrası yaşı ve sağlığı elveren kadınların, yeniden evlenmeleri için çeyiz veya nakit ikramiye gibi özel kamu teşvikleri verilmelidir. Israrla evlenmek istemeyenlerin kendi ailelerince bakım desteğine alınması, ailesi olmayan veya ailesi de aşırı muhtaç durumda bulunanların ise kamu sosyal yardım vakıflarınca desteklenmesi esas olmalıdır. Bu düzenlemeler toplumsal huzuru sağlayacağı gibi, istenmeyen şiddet olaylarını da azaltacaktır.

Yeni Bir Ramazan Ayına Daha Kavuşurken

Kur'an-ı Kerim'in ilk defa teşrif ettiği, rahmet, bereket ve mağfiret ayı Ramazan-ı Şerif ayına tekrar kavuştuk. Kavuşturan ve nasipdar eden Allah'a şükürler olsun.

Her Ramazan ayında hayatımız ibadet, dayanışma ve huzur iklimine aralanır. Bu yazımda Ramazan'ın manevi değerleri ve faziletleri yerine farklı bir yönünü ele almak istedim. Manevi hususları âlimlerimiz yeterince işliyor ve duymak isteyenlere de anlatıyorlar zaten.

Ramazan ayına girince değişik bir endişe kaplar beni. Filistin topraklarında zalim İsrail devletinin kasıtlı olarak yaptığı ve adeta geleneksel hale çevirdiği yeni katliam haberlerini almaktan korkarım mesela.

Irak ve Afganistan gibi yerlerde karanlık mihrakların, Suriye ve Mısır gibi ülkelerde ise zalim rejimlerin saldırılarıyla ezilen Müslümanların, Ramazan'daki halleri ayrıca düşündürür beni.

Yemen'de devam eden kirli savaşa, kör ve sağır kalan Müslümanların boş vermişliğine kurban giden canların, açlıktan ölen masum çocukların hüznü kaplar içimi.

Çin devletinin, şeytanı aratmayan insafsız sömürsünün, sistematik işkencelerinin altında topyekûn soykırıma uğratılan Doğu Türkistan'lı kardeşlerimizi yok sayan utanç verici suskunluğumuz, sessiz ve faydasız çıgıllara dönüşür.

2 milyara yakın Müslüman'ın başsız ve sahipsiz görüntüsü, bütün büyük savaşların ve katliamların arkasında Hristiyan, Yahudi, Hindu, gibi farklı din mensuplarının ve devletlerin olmasına karşın; Mücahit denilince terörist anlaşılabilecek kadar İslam'a ve mensuplarına yönelik algı operasyonlarının yapılması, Müslümanların haksız karalamalar ve fitneler ile tarumar edilmesi, içimizi dağlayan, yüreğimizi burkan gerçeklerdir.

Yönetime talip olurken, örnek Müslüman profili çizerek halkı etkileyen siyasilerin, makam ve mevki sahibi olunca sürekli kendilerine ve çevrelerine çıkar sağlayarak aşırı zenginleşmesi, kendileri birkaç maaş ve sınırsız devlet imkânlarıyla lüks hayat sefası sürerken, halka sabır ve tasarruf önermeleri kabul edilebilir mi?

En ufak bir söylentide stokçuluk yaparak piyasayı şişiren, fiyatların kontrolsüz yükselmesini sağlayarak haksız servetler devşiren açgözlü fırsatçıların yaptığına ticaret, kazançlarına helal denilebilir mi?

Ramazan ayını fırsat bilerek, bütün gıda maddelerine fahiş zamlar yapan vicdansızların gözü dönmüşlüğü karşısında, boynunu bükerek evlerine eli boş dönen Müslümanların sancısını da hissetmek lazım.

"Recep'le Şaban'ın aşkına Ramazan ne karışır" diye pankart açan edepsiz, haysiyetsiz, ahlaksız ve onursuz sapkınların, Ramazan ayında hayâsız yürüyüşlerini gördük bu ülkede! İstanbul Sözleşmesinin ve diğer uluslararası dayatmaların kendilerine sağladığı korumayı, en aşağılık şekilde suistimal ederek değerlerimize saldırdılar! İstanbul Sözleşmesi iptal edildi ama gayri meşru çocukları olan 6284 yasası ve diğer uygulamaları halen mevzuatımızdan, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği fitnessi eğitimimizden ve kurumsal yapılarımızdan çıkarılmadı!

Feministlerin ve sapkınların bu Ramazan ayında olsun, dinimize ve değerlerimize saldırmadıkları bir dönemi görebilecek miyiz?

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) diye mazlum bir halk kitlesi grup var. Özellikle işçi sınıfında olanlardan; hem işsiz, hem maaşsız hem de sağlık hizmetlerinden mahrum girdikleri Ramazan ayında, ne yapacaklar diye dertlenen kimseleri var mı?

2008 yılında reform sosyal güvenlik reformu kılıfıyla maaşları kuşa çevrilen emekliler, 2500 TL aylık ile bu Ramazan ayını nasıl çıkarabilirler diye düşünen var mı?

Zorbela iş bulup kazandığı maaşını, kendisinden ve bazen de yeni karısından ve çocuğundan kıсарak, artık el olmuş eski karısına ömür boyu bitmeyen haraç gibi ödeyen Süresiz Nafaka mahkûmlarının, Ramazan ayını nasıl huzurla yaşayabileceğini hesaplayabilen var mı?

İş gücü olanlar bile, bu sıralar insafsızca gelen zam yağmurlarından kaçamıyor! Elektrik, doğalgaz ve akaryakıt zamları insanımıza modern çağda ilkel zamanları yaşıyor. Maaşların bu kadar güdük, fiyatların bu kadar yüksek ve dengesiz olduğu zamanda, huzurla Ramazan ayını yaşamak, keyifle ikram ve izzette bulunmak mümkün olur mu?

Ramazan bolluk, bereket ve dayanışma ayıdır. Ramazan'ı zamla, sömürüyle, fırsatçılıkla eşdeğer yapanların hakkından, ancak Sen gelebilirsin Ya Rabbi!

Ülkemizde yaşanan haksız ve hukuksuz işlemlerin, zulme varan açgözlülüğün bitmesi, dünyada yaşayan Müslümanların güven ve huzurla ibadetlerini yapabildikleri bir Ramazan ayının yaşanmasını her şeyin sahibi ve kudreti sınırsız Cana-ı Allah'tan niyaz eder, Ramazan ayınızı tebrik ederim efendim...

Eğri Tezgâhtan Doğru Mamul Çıkmaz!

TV yayınları, sinema ve tiyatro gibi görsel sanatlar ve yapımların pek azı müstesna kaydıyla, ekseriyeti kadim medeniyetimizden süzülerek gelen dini ve kültürel değerlerimizin, en büyük düşmanı ve yıkıcı unsurlarına dönüşmüştür. İnternet yayınları da benzer kulvarda ve giderek artan oranda etkili olsa da toplum geneline ulaşma derecesi henüz TV yayınları kadar güçlü değildir.

Bu yazıda, izlediğimizde yüzümüzü kızartan, bu kadar da olmaz denilen senaryo ve sahnelerin

arkasındaki profesyonel beyin ve sermaye takımını irdelemek istiyorum.

Yayına sokularak evlerimize destursuzca giren; ahlaksız, seviyesiz, şiddetle yoğrulmuş, israfı, lüksü ve aşırı tüketimi özendiren yapımların, çıktığı merkezler de aynı durumda! Üreticilerinin zihniyetleri ve inanç dünyaları bozulduğu, sapkınlaştığı ve hedonizmin pençesinde iğdiş edildiği için, ürünleri de böyle bozuk ve zararlı çıkıyor. Üstelik, yerli ve yabancı sermaye odaklarından, bu sapkın ve yıkıcı yapımların giderek çoğalması için özel teşvikler de alıyorlar!

Eğri kurulan tezgahtan doğru mamul çıkmaz! Halkın sosyolojik değer yıkımını önlemek ve korumak istiyorsak, önce bozuk tezgahların çalışmasına karşı tedbir almalıyız!

CEDAW, Lanzarote, İstanbul Sözleşmesi gibi uluslararası dayatma sözleşmelerinin yıkıcı etkisiyle, mevzuatımızda hızla yaşanan din ve kültür düşmanlığının sağladığı zehirli özgürlükten yararlananlar, genelde bu sapkın ve bozuk tezgahlı çevreler olmuştur. Onların yok ettiği genişleme alanları, halkın değerleri ve kültürel zenginlikleridir.

Medyatik şahısların, çocuk denecek yaşlarda yaşadıkları fuhuş türevi hayatlarının magazinsel sosla övülerek halka sunulması, akli evvel basiretsiz devlet yetkilileri tarafından gençlere örnek olarak gösterilerek ödülle taltif edilmesi, evliliği resmi ve dini açıdan kesin yasaklanan akrabaların sapık ve ensest ilişkilerini hem özel hayatlarında hem de senaryolar ile rol gereği sergilemeleri, hep aynı amaca hizmet eden karanlık çalışmalardır.

Medya içerik sağlayıcılarının ve üreticilerinin, özel hayatlarında din ve aile gibi değer algılarının topluma aykırı düzeyde ters ve sorumsuz seviyede olduğu, bilimsel araştırmalarla da tespit edilmiş bir gerçektir. Nitekim, Başbakanlık Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğünün 2008 yılında yapmış olduğu çalışmalar “Medya Profesyonellerinin ve Medyanın Aile Algısı” adıyla kitap halinde toplanmıştır. Bu kitaba dayanarak hazırlanan yeni araştırmalar da yayınlanmıştır.

Yapılan araştırmalar, medya mensuplarının aile ve ahlak temelli değer yapılarının toplumun ortalamasını yansıtmadığını, toplumla aynı hassasiyetleri taşımadıkları gibi aleyhine tavırlar içinde olmayı özellikle tercih ettiklerini göstermiştir. Bunun medyaya yansıyan son örneklerinden birisi de vefat etmiş bir arabesk kadın sanatçısının hayatını işleyen filmin yönetmenlerinin, 6 yıldır eşcinsel evlilik içinde olduklarını çekinmeden ilan eden iki erkek müsveddesinin haberlere konu edilmesidir.

Klasik sivrisinekle mücadele yöntemi, muzır ve zararlı yapımlar için de geçerlidir. TV’lerdeki rezaletlerin yayınlanıp halkı ifsat etmesinden sonra devletin ve RTÜK’ün lütfen göstermelik tepki vermesinin hiçbir anlamı ve faydası olmamaktadır. En basit bir mamulü üretmek için dahi bir sürü nitelik ve standartlar aranırken, medya içerik üreticilerine sınırsız serbestiyet verilmesi asla kabul edilemez. Yapımcı firmalar ve senarist gibi profesyonel medya mensupları akredite edilerek, denetime tabi tutulmalıdır. Milli ve manevi değerlerin korunması için tedbir alma taahhütleri önceden alınmalı, senaryolardaki temel unsurlar kontrol edilmeli ve uygulanmadığında etkili cezai yaptırımlar ile hak mahrumiyetleri getirilmelidir.

Eskiden yabancılarda, şimdilerde ise yerli yapımlarda sıkça görmek zorunda bırakıldığımız ahlaksız davranışların ve kötü alışkanlıkların, halkımız arasında daha fazla yayılmaması için, başta Sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere, ilgili bütün resmi kurumları ve STK’larımızı göreve davet ediyoruz. Yarın adım atarsanız çok geç kalmış olacaksınız. Hemen bugün ve şimdi davranmalıyız!

Boşanmanın Davası Olur mu?

Evlilik hayatı, kadın ve erkeğin gönüllü katılımıyla başlayan bir süreçtir. Evlenebilme yaşının 18'e çıkarılmasıyla ebeveyn onayının gereği de kalmamıştır. İslam'da ve önceki dinlerde, kadınların evlendirilmesinde şayet dul değillerse, velisi olan aile büyüklerinin rızası mutlaka aranır. Medeni kanunda ebeveynin onay şartı kaldırılmıştır. Ne yaptığını bilen, kararının ve sonuçlarının farkında olan 15 yaşını doldurmuş kişiler, kendi rızalarıyla istedikleri kişiyle cinsi münasebette bulunabilirler. (Akli melekeleri yetersiz kişilerde ebeveynin şikayet hakkı mahfuzdur.) Ancak, resmen evlenebilmeleri için hakim kararı veya doktor raporuyla en az 17 yaşını doldurmaları gerekir.

Evliliği erkek teklif eder, kadın kabul eder. Buna icap-kabul döngüsü denilir. Dini nikah, icap-kabulün mehir şartıyla beraber, en az 2 erkek veya 1 erkek 2 kadın şahidin huzurunda yapılmasıdır. Resmi nikahta ise, tarafların yaş ve asgari sağlık şartlarını taşımaları, bekar olmaları, kadın veya erkek 2 şahidin huzurunda, kamu yetkilisinin evlilikle ilgili sorularına özgür kararlarıyla olumlu cevap vermeleri yeterlidir.

Medeni kanun açısından, kadın ve erkeğin birlikte olmaları ve çocuk yapmaları için resmi nikah şartı yoktur! Zina yasak değildir. Kimin kimlerle birlikte veya ayrı ayrı yaşadığı önemli değildir. Sadece umuma açık yerlerde olması beklenen, genel toplum ve ahlaki davranışlarına biraz dikkat etmeleridir. Yani, evlilik aslında dini bir kurumdur. Evlilikle ilgili hukukun temel kaynağı da din ve dine dayalı kültürel geçmiştir.

Batı toplumlarında baskın din olan Hristiyanlık açısından, evlenme ve boşanma şartları İslam'dan çok farklıdır. Katolik inancında boşanma neredeyse imkansız derecesinde zor ve yasaklanan bir taleptir. İslam dininde boşanma çok daha kolay olmakla beraber, Hz. Muhammed a.s. tarafından "Yüce Allah'a en sevimsiz gelen meşru işlerden biri, boşanmadır." (Ebu Davud) denilecek kadar istenmeyen ve kaçınılması şiddetle tavsiye edilen bir durumdur.

[Diyanet İşleri Başkanlığı İlmihalinden](#) de görüleceği üzere, İslam'da "talak" yani boşama hakkı erkeğe verilmiştir. Boşanma kararı alan erkeğin, mehir ve iddet nafakası gibi şartlarını da sağlaması gerekir. Evliliğin bir oyuna çevrilmemesi için, 3 talakla boşanmış çiftlerin hemen tekrar evlenmeleri

yasaklanmıştır. Boşanan kadına, başka bir erkekle hilesiz meşru evlilik yapmadıkça eski kocasıyla tekrar evlenmesi haram kılınmıştır. Erkeği boşanmaya razı etmek isteyen kadının, boşanma tazminatı vermesi gibi özel anlaşmalar dışında, kadının talebiyle mahkeme/kadı tarafından sınırlı şartlarda olabilecek boşanmalara “kazai boşanma” denilir.

Kazai boşanma şartları:

1. Hastalık ve kusur: Erkeğin cinsel hastalık ve kusurlarının, delilik ve cüzzam gibi hastalıklarının dahi geçerli boşanma nedeni sayılabilmesi için, kadının evlenmeden önce bunlardan haberinin olmama şartı aranır.
2. Kocanın nafakayı temin etmemesi: Özetle nafakayı temin etmek erkeğin görevidir. Eğer imkanı olduğu halde sağlamıyorsa mahkeme tarafından buna zorlanır. İmkani olmadığı için kadının geçimini sağlayamıyorsa, Kur'anı Kerim'de “zarar vererek kadınları tutmak” (el-Bakara 2/231) yasağına uyulmadığı için boşanma talebi kabul edilebilir.
3. Terk ve Gaiplik: Erkeğin ölü veya diri olduğunun bilinmediği, yaşadığı bilinse de evini uzun süredir terk ettiği ve gelmediği durumlarda, ehli sünnet mezhepler arasında görüş farklılıkları olmakla birlikte, özetle 6 aydan 4 yıla kadar geçen süreleri dikkate alarak gıyabında boşanma talebinde bulunulabilir.

Nikahın devlet tarafından tescil edilmesi, esasen dini nikahla ve geleneklerle kadına ve erkeğe yüklenen görevlerin kayıtlanması ve gerekli işlemlerde dikkate almak üzere saklanması içindir. Soy-nesep takibinin yapılması, aile temelli varlıkların yönetilmesi ve miras hukukunun işletilmesi, devlete ve topluma karşı ilişkilerin düzenlenmesi için buna gerek görülmüştür.

Dini temele dayanan ailevi hak ve sorumlulukların, zamanla dinden bağımsız yön ve esaslarda düzenlenmesi sosyo-kültürel çatışma alanlarını doğurmuştur. Kanunlarını ithal ederek içselleştirmeye çalıştığımız Avrupa ülkelerinin temel dini inancı Hristiyanlık olduğundan, nikah ve boşanma mevzuatı da Hristiyanlık inancının gölgesinde toplanmıştır.

Ekseriyeti Müslüman olan ahalinin, kendi değerler sistemine göre evlenip boşanabilme yolunun, tıpkı İngiltere'de olduğu gibi dini özgürlükler kapsamında açılması gereklidir.

Tüm bu giriş ve açıklamaların nihai cümlesi olarak; erkeğin teklifi, kadının rızasıyla başlayan evlilik hayatının, yine erkeğin teklifi ile sonlanabilmesine imkan verilmeli ve evliliği içinden çıkılamaz bir tuzağa dönüştüren yıkıcı yaklaşımdan vazgeçilmelidir. Boşanma beyanı nüfus müdürlüğüne dilekçe ile alınmalıdır. Boşanma kararı alan her çiftin elbette anlaşılamadığı konular da olacaktır. Mahkemelerin, boşanma dışında kalan çekişme konularında rol oynaması, ağır hastalık, ispatlanabilen maddi yetersizlik ve uzun süren ayrılık halleri dışında, karı-koca ilişkisinde abartılmış yetki kullanmaları önlenmelidir.

Bu yönde bir düzenleme yapılmadığı takdirde, felaket örneklerini her geçen gün artarak gördüğümüz evlilik ve boşanma vakaları yüzünden, toplumda aile kurumundan uzaklaşma ve kayıt dışı resmi nikahsız evliliklerde tercih patlaması yaşanacaktır. Zaten sosyal mecralara bakıldığında “sakın evlenmeyin” başlıklı uyarı kampanyalarının giderek fazlalaştığı da görülecektir.

Devletin ve mahkemelerin boşama hakkını tekrar erkeğe iade etmesi, kadınları kaderine terk etmek değildir. Bilakis kadınların meşru haklarının takibi ve kaydı için tarafsız hakem rolü bunu gerektirir.

Anayasamızda laiklik hükmü değişmez ve değiştirilmesi teklif dahi edilemez maddeler arasında gösterilirken, evlilik ve boşanma hukukunda tamamen Hristiyan inancının esas alınması, en başta laikliğe aykırı bir çelişkidir. Buna benzer sorunların en kısa sürede giderilmesi talebimiz ve

dileğimizdir.